

[Per Hækkerup.]

denne del af vor politik er sket den fornødne afklaring, det vil sige afklaring så langt, som det i øjeblikket er muligt at gennemføre en afklaring, med en bemyndigelse til regeringen, som det også er sket, til at søge forhandlingerne med fællesmarkedet genoptaget om Danmarks tilslutning sammen med Storbritannien og med de øvrige EFTA-lande under den form, de ønsker det.

Det er altså ganske store ting, der er sket, og så kunne man nok spørge sig selv: hvad kan vi regne med skal ske fremover, hvad forestår? Ja, det, der forestår, er en fortsættelse af den linje, som man har set her i vinterens løb. Vi vil videreføre skattereformen. Skattefradragreglens afskaffelse er foreslået, og vi skal i den kommende folketingssamling gennemføre dette forslag, med eventuelle ændringer naturligvis, således at fradragreglen bortfalder den 1. januar 1968. Vi må regne med, at finansministeren vil tage fat på spørgsmålet om kapitalvindingsafgifterne, og rentesikringsloven er det bebudet vil komme op til revision til efteråret. Vi skal have et forslag til ikrafttrædelse af kildeskatten med sambeskatningens ophævelse for alle gifte kvinder, der har udearbejde eller har udeerhverv. Det er en videreførelse af skattereformen, som er overordentlig betydningsfuld, og som er gennemgribende med virkninger for hver eneste borger i landet.

Vi må også i gang med at få gennemført en ny jordlovgivning. Alle ved jo, at de udmærkede lovforslag, som det høje ting vedtog i 1963, blev forkastet ved folkeafstemningen, men selv om man dengang havde magt til at gennemføre en folkeafstemning, og selv om folkeafstemningen forkastede lovforslagene, ja, så er der jo ikke dermed sket nogen løsning af de problemer, der lå bagved, og som i den mellemliggende periode er blevet større. Vi har jo alle erfaringerne for, hvorledes det er gået med priserne på fast ejendom i Danmark. Vi kan alle pege på eksempler på, hvad ingen ville betænke sig på at kalde en ganske utilstedelig spekulation i landets jordværdier eller værdier i fast ejendom. Her er problemer, som må løses, og derfor er det regeringens opgave at komme med forslag til, hvorledes man kan søge disse problemer løst. Mange andre problemer i forbindelse med jordlovgivningen,

sådan som de forelå, dengang vi fik forslagene forkastet, må tages op.

Det er klart, at vi kan ikke komme med de samme forslag, som blev forkastet i 1963; det ville være i strid med demokratiets forudsætninger. Det vil formentlig betyde — men det kan jeg ikke vide, før vi ser de forslag, regeringen er i gang med, forbereder udarbejdelsen af — det vil formentlig betyde, at de forslag, der nu vil blive fremsat for det høje ting, når regeringsarbejdet er afsluttet, næppe kan blive lige så effektive som de forslag, der blev forkastet. Jeg håber, de kan blive det, men det må så blive med anvendelsen af andre midler end dem, vi dengang fandt var de bedst egnede til at søge de opstillede formål opnået. Det er et stort og vigtigt område, og jeg er enig med dem, der mener, at dette skal være klaret, inden Danmark træffer sin beslutning om indmeldelse i fællesmarkedet, fordi vi med den ordning, der findes inden for fællesmarkedet, også på dette felt må være interesseret i at stå stærkest rustet, inden vi går op i dette større økonomiske fællesskab, som vi søger ind i.

Finansministeren har bebudet en gennemgang af afgiftslovene. Det har vi drøftet i afgiftsudvalget, og der var almindeligt ønske om, også hos finansministeren, at vi fik lejlighed til at gennemgå afgiftslovene i en bred gennemgang for at veje deres forskellige indbyrdes sammenhænge. Jeg hører ikke til dem, der tror, at udviklingen vil forme sig sådan, at der kan blive tale om en almindelig reduktion af de indirekte afgifter; det tror jeg ingenlunde. Men det betyder jo ikke, at vi med den stykvisse opbygning af afgiftslovene, vi har haft op igennem årene, har fundet den helt rette balance imellem afgiftshøjderne på de forskellige varer i deres indbyrdes forhold, og derfor kan der være al grund til at se på, om der kan rettes på dette, sådan at måske nogle afgifter kan nedsættes og andre afgifter forhøjes for at skabe den fornødne balance i vort afgiftssystem.

Vi må regne med at få en drøftelse af og dermed afklaring af principperne for gennemførelsen af den store sociale reform, som vi plejer at karakterisere med ordene ATP-ordningen. Også det vil være overordentlig betydningsfuldt.

Der er en række andre områder, hvor en